

הָאֵם אִי-פַעַם קִמְתֶּם בַּבֶּקֶר
בַּיּוֹם חוֹרֵף קָר, כְּשֶׁהַמָּטָה
כָּל כָּךְ חֲמָה וְנִעִימָה,
וְהַגָּשֶׁם דּוֹפֵק עַל הַחֲלוֹן?

הַיּוֹם נִלְמַד עַל אָדָם מִיּוֹחַד
שְׂאֵהֲבָתוֹ לִשְׁם יִתְבָּרֵךְ נִצְחָה
אֶת כָּל הַמְּכַשׁוּלִים!

הַכִּירוּ אֶת הָרֵב אֱלֹהֵי שְׁלֹמֹה
רַעְיוֹן זֵכֶר צַדִּיק לְבָרָכָה.

הוא הָיָה נִכְדּוֹ שֶׁל הָרֵב קוֹק זַ"ל!

הָרֵב שְׁלֹמֹה אָהַב אֶת הַנֶּשֶׁם יִתְבָּרֵךְ
בְּכָל לְבוֹ, וַיּוֹתֵר מִכָּל דָּבָר – הוּא
אָהַב אֶת הַתְּפִילָּה!

כְּשֶׁהָרַב שְׁלֹמֹה בִּירָךְ, הוּא הָיָה
הָיָה שְׁקוּעַ כְּלוּ בְּדִיבּוּר מִלְּפָנֶי
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים.

אֲשֶׁתּוֹ סִפְרָה כִּי לִפְנֵי חֲתָנָתָם, הִיא
נִכְנָסָה לַחֲדָר כְּשֶׁבִירָךְ בְּרַכַּת הַמָּזוֹן.

הוּא הָיָה כָּל כָּךְ מְרָכֵז, עַד שֶׁכָּלֵל לֹא
הִרְגִישׁ שֶׁנִּכְנָסָה, עַד שֶׁסִּיִּם לְבִירָךְ!

כָּלֶם יִדְעוּ לְהַגִּיד יַחַד:
כִּי נְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא
יַעֲצֹר אֶת הָרַב שְׁלִמּוֹרָה
מִלְּהַתְּפִלָּל בְּמִנְיָן!

בִּישׁוּב הָדָר בֵּיתָר הָיוּ מְעַט מְאֹד מְשֻׁפָּחוֹת.
בְּכָל בֶּקָר מְוֻקָּדִים, הָרַב שְׁלֹמֹה יָצָא
עֶטוֹף בְּטָלִית וּמוֹנַח בְּתַפְלִין.
הוּא דָּפַק עַל חִלּוֹנוֹת הַשְּׂכֵנִים וְקָרָא בְּחִיּוֹד:
קוּמוּ, עַתָּה לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֹן!

אִם לֹא הָיוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים,
נָסַע בְּמִיּוֹחַד עַד יְרוּשָׁלַיִם
רַק כְּדִי לֹא לְהִפָּסִיד מִנִּין!

בְּשַׁבָּתוֹת וּבַחֲגִים אֶרַח
אוֹרְחִים רַבִּים בְּבֵיתוֹ,
נְשִׁיָּה מִנִּין שָׁלֵם וְשִׂמְחָה!

לְאַחַר מֶכֶן, עָבְרָה הַמִּשְׁפָּחָה לְתֵל
רוֹמִידָה שְׁבַחֲבוֹן, עִיר הָאֲבוֹת.
הֵי־שׁוֹב נִמְצָא עַל הָר גְּבוּהָ מְאֹד.
כְּדִי לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן הָיָה צָרִיד לָרֶדֶת
מִהָלֶךְ תָּלוּל וְאָרֶךְ לְבֵית הַדָּסָה
אוֹ לְמַעֲרַת הַמְּכַפֶּלָה.

הָרַב שְׁלֹמֹה צֵעַד אֶת הַדֶּרֶךְ הַקָּשָׁה הַזֹּאת
בְּכָל יוֹם! בַּחֵם הַפֶּבֶד וּבִקְוֹר הָעֵז...
וְלֹא פֶסֶס אֶף תְּתַפִּילָה בְּמַנְיִין!

וְאִזְּ הַגִּיעַ יוֹם חָרָף סוּעָר מְאֹד...
הָרוּחַ שָׁרָקָה, הָעֲנָנִים הָיוּ שְׁחֹרִים,
וְשֶׁלֶג עִזָּ וְכֶבֶד קָוֹד הָיָה לָרֶדֶת!
כָּל הָהָר הִתְכַּסָּה בְּשִׁכְבָּה עָבָה
וַחֲלָקְלָקָה שָׁל שֶׁלֶג וְקָרָח.

הַדֶּרֶךְ הַיִּתָּה מְסִיכָנֶת בְּיוֹתֵר
וַחֲלָקָה כָּמוֹ זְכוּכִית!

אֲפֹלוּ כָּלִי רֶכֶב צָבָאִים גְּדוֹלִים
גְּדוֹלִים וַחֲזָקִים נִתְקְעוּ וְלֹא
הִצְלִיחוּ לַעֲבוֹר בַּקָּרָח וּבַשִּׁלֵּג.

כָּל צֶעַד קָטָן עָלוּל הָיָה לְגֵרֶם
לְנִפְיֵלָה כּוֹאֶבֶת.

הַשְׁכָּנִים הַזֵּהִירוּ: רַבִּי שְׁלֹמֹה,
אֵי אֶפְשָׁר לָרֶדֶת הַיּוֹם! זֶה מְסַכָּן
מְאֹד! הַתְּפִלָּל הַיּוֹם בַּבַּיִת!

הוא חשב על התפילה המתוקה
במערות המכילה ואמר
בלבו: איך אותר על מפגש
עם השם יתברך במנין?

כי שום דבר בעולם לא יעצור את הרב שלמה מלהתפלל במנין!

הָרַב שְׁלֹמֹה מָצָא פֶּתֶרֶון מִפְתִּיעַ:
הוּא יָצָא אֶל הַשֶּׁלֶג, נִשְׁכַּב – וְהִתְחִיל לְהִתְגַּלְגֵּל!

גִּלְגּוּל אֶחָד, וְעוֹד גִּלְגּוּל!
בְּמָקוֹם לָלֶכֶת וּלְהִחָלִיק, הוּא פָּשׁוּט
הִתְגַּלְגַּל בְּבִטְחוֹן עַל הַמִּדְרוֹן.

הַשֶּׁלֶג עָף לְכָל עֶבֶר, אָבֵל הַלֵּב שֶׁל הָרַב
שְׁלֹמֹה בָּעָר בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה!

כִּי שׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יַעֲצֹר אֶת הָרַב שְׁלֹמֹה מִלְּהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן!

כְּשֶׁהִגִּיעַ לְתַחֲתִית הָהָר, קָם הָרֵב שְׁלֹמֹה,
נָעַר אֶת הַשֵּׁלֶג מִמַּעֲיָלוֹ, וְנִכְנַס בְּשִׁמְחָה רַבָּה לְתַפְלָה!

כָּל הַמִּתְפַּלְלִים הִבִּיטוּ בּוֹ בְּהִשְׁתָּאוֹת.
הוּא הָיָה מְכֻסָּה בְּשֵׁלֶג, אֲבָל עֵינָיו קָרְנוּ
מֵאֹרֶשׁ שֶׁל מִצְוָה וּמֵאַהֲבַת הַשֵּׁם!

כִּי שׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יַעֲצֹר אֶת הָרֵב שְׁלֹמֹה מִלְּהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן!

הָרַב שְׁלֹמָה מְלִמֵּד אוֹתָנוּ
שְׁכַאֲשׁוּר הֵלֵב בּוֹעֵר בְּאַהֲבַת
הַנֶּשֶׁם, הָעוֹלָם כָּבֹד לֹא קָר,
וְנִשּׁוּם מְכֻשׁוֹל פִּיזִי לֹא יִכּוֹל
לְעַצֹּר מִצָּוָה!

בואו נגיד יחד בקול רם ובשמחה פעם אחרונה:

**כי שום דבר בעולם לא יעצר את
הרב שלמה מלהתפלל במנין!**